

Štvrtok 21. apríla 2016

Text: Sk 17, 22 – 34

²²Nato sa Pavel postavil prostred Areopágu a hovoril: Mužovia, Aténčania, zo všetkého vidím, že ste veľmi bohobojní; ²³lebo keď som chodil po vašich svätyniach a obzeral si ich, našiel som aj oltár s nápisom: Neznámemu Bohu. Nuž, Toho, ktorého vy nepoznáte, a (predsa) ctíte, ja vám zvestujem. ²⁴Boh, ktorý stvoril vesmír a všetko, čo je v ňom, pretože je Pánom neba a zeme, nebýva v chrámoch rukami vybudovaných ²⁵a nedá si slúžiť ľudským rukám, akoby dačo potreboval; ved' On sám dáva všetkým život, dýchanie a všetko. ²⁶On urobil z jednej krvi všetky pokolenia ľudské, aby obývali celý povrch zeme; stanovil určité časy a hranice ich prebývania, ²⁷aby hľadali Boha, či by Ho azda nenahmatali a nenašli. Ved' On predsa nie je ďaleko od nikoho z nás, ²⁸lebo Ním žijeme, hýbeme sa a trváme, ako aj ktorýsi z vašich básnikov povedali: Lebo aj my Jeho rod sme. ²⁹Keďže sme teda rod Boží, nesmieme si myslieť, že božstvo je podobné zlatu alebo striebru, alebo kameňu, dielu ľudského umenia a dôvtipu. ³⁰Ale na časy tejto nevedomosti nehľadá Boh, no teraz dáva zvestovať ľudom, aby sa všetci všade kajali; ³¹lebo určil deň, keď spravodlivo bude súdiť svet skrze Muža na to ustanoveného, a všetkým pomáha veriť v Neho tým, že Ho vzkriesil z mŕtvych. ³²Ako počuli o vzkriesení z mŕtvych, jedni sa posmievali a iní povedali: Budeme ťa o tomto aj inokedy počúvať. ³³Tak odišiel Pavel spomedzi nich. ³⁴Niektorí mužovia pripojili sa však k nemu a uverili. Medzi nimi bol aj Dionýzios a Areopagita, žena menom Damaris a iní.

Piesne: ES č. 146, 621

Zamyslenie nad Božím slovom:

Atény boli svojho času centrom kultúry a vzdelania. Boli bohaté nielen materiálne, ale aj duchovne, pretože sa tu stretali rôzne filozofické prúdy a ich vedúce osobnosti, ktoré dodnes pozná celý svet. Architektonické skvosty (medzi nimi aj Areopág), ktoré aj po dvoch tisícročiach lákajú pohľady okoloidúcich, stáli na každom kroku. Na čo však bola všetka možná múdrosť, sláva, stavby, bohatstvo, keď im to najpodstatnejšie chýbalo. Nepoznali pravého Boha. Mali svoje predstavy o božských bytostiach a uctievali kadečo a kadekoho, ale nič im to nepomohlo. Je zjavné, že stále pociťovali duchovný hlad. Možno aj preto toľko filozofovali a uvažovali. Lebo stále hľadali niečo, niekoho, kto by zaplnil ich prázdnotu, dal im odpovede na ich otázky. Aj my sme často zaslepení najrôznejšími vecami, pohltení mudrovaním. Zatemňuje sa nám duchovný zrak, strácame jasný výhľad na Pána. Aténčania postavili oltár neznámemu bohu, zo strachu, aby nezabudli na nejakého „nového“ boha, ktorého ešte nepoznali, aby si tým nepriviedli na seba trest. Zdá sa to až nepochopiteľné, že v prostredí hádam s najvyššou koncentráciou poznania a vzdelanosti vo vtedajšom svete boli ľudia neznalí pravej viery. Boli takí vzdialení, hoci Pán Boh bol tak blízko! Priamo tam, v Aténach. Zosielal slnko i dážď, požehnania i tresty. On, Boh a Pán neba a zeme, Stvoriteľ povolávajúci k životu každú živú bytosť. Ten, bez ktorého nie sme nič, iba prach, prázdna nádoba bez obsahu. Ten, ktorý – ako hovorí Pavel – nehľadá na časy minulé, ale teraz dáva zvestovať evanjelium národom, aby v pokání prijali milosť a došli k spáse skrze vzkrieseného Krista, ktorý nie je pre nás viac „neznámym bohom“.

Tak vyvyšujeme, bratia a sestry, nášho Pána, ktorého nemusíme označovať zámenom, ale smieme Ho priamo pomenovať Otcom, Spasiteľom, Hospodinom, Radcom, Utešiteľom, Trojjediným Bohom. Nestavajme oltáre „dielu ľudského umenia a dôvtipu“, bezduchým veciam, prázdnyim hodnotám! Ale spoznávajme „svoj rod“ vychádzajúci z jediného, pravého Boha. Amen.

Modlitba:

Vďaka, Bože môj, že Ťa poznať smiem, že vierou prostou napĺňaš mi srdce. Zmysel

a cieľ pravý si žitiu môjmu dal, obklopil teplom lásky svojej vrúcej. Amen.
Mgr. Eva Kahanová Bašková, námestná farárka v CZ ECAV Topolčany (POS)